

Doamna întreabă: <La ce te uiţi atât ?>. <Sucesc pe toate părţile informaţiile despre Dl. C-tin Antonovici şi nu le dau de cap>. <De ce ?>. <Ce văd nu e o colecţie de bufniţe, ci o expoxiţie de stiluri, dintre care unele pe gustul petroliştilor şi deţinătorilor de cazinouri>. <Adică ?>. <Dânsul lucra la comandă. Apoi recomandarea Dlui Brâncuşi>. <Ce e cu ea ?>. <Aceasta îi deschide calea spre SUA>. <Şi care e problema ?>. <Ca să fie original în opera proprie, e posibil ca Dl. Brâncuşi să fi realizat şi kitch-uri. Adică lucra şi la comandă>. <Cum poţi să spui aşa ceva ?>. <Există o fotografie în care ei doi apar alături, este un semn ciudat probabil masonic (un triunghi care pare a se ataşa la o secţiunea dintr-un trunchi de arbore) şi cuvintele: "relativement, tel que moi".>. <Şi ce înseamnă aceasta ?>. <Că şi piaţa secundară de artă trebuie controlată>. <Cine mai lucra aşa ceva ?>. <Probabil că toţi artiştii cu oarece succes>. <Adică ?>. <Pobabil şi Salvador Dali, dar şi Jacques Hérold>. <Să fie posibil ?>. <Cine ştie ?>. <Ce înseamnă piaţă secundară de artă ?>. <Piaţa kitch-urilor, a parodiilor şi a imitaţiilor. Dl. Antonovici spune: "Brâncuşi era o fire nervoasă şi impulsivă, însă tot pe atât era şi calculat". Când Jacques Hérold arde mâncarea de linte îl dă afară din casă. Rămân totuşi prieteni, iar Jacques Hérold lucrează pentru Brâncuşi ca secretar o perioadă îndelungată>. <?>. <De aceea a ajuns Jacques Hérold un important pictor suprarealist. Din cauza unei cratiţe arse cu linte>.

Înregistrat pro-bono astăzi nouăsprezece noiembrie an curgătoriu douămiidouăzecişiunul. Din mare lene faţă de scris.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE şi Gheorghiţa N. Dobre din surse scrise şi internet